

BRÁNA

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze Braníku

číslo 7/00

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:30; modlitební chvíle 8:30

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Dorost: úterý 17:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00

Úřední hodiny br. faráře (vyjma dovolené):

Po a pá 10:00 - 11:30, st 17:00 - 18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 4446 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, číslo účtu 135027438/5100

IČO: 63830281

DIČ: 004 - 63830281

Skupinky

Skupinka u **M&K Mazných**, každá středa od 17:15

Skupinka u **J&J Horálkových**, střídavě pondělí a středa od 18:15

Skupinka střídavě u **Ceplových a Bedrníkových**, čtvrtek od 18:30

Skupinka v **Braníku**, každý pátek od 17:00, kolektivní koordinace

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Události ve sboru

Do manželství vstoupili:
10. 7. Marcela Mašková a Lubor Kolář
7. 7. Monika Rosenbachová a Robert Zika

Dne 6.7. se narodila Anička Procházková

Vánoční hra

Přihlašování dětí na **VÁNOČNÍ HRU** probíhá nejpozději do 8. 10.

Zájezd do Dittersdorfu

Zájezd do **DITTERSDORFU** se uskuteční 7. - 8. 10.
Srdečně zveme zájemce z řad všech generací.

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 7. číslo roku 2000.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Řičan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Honza Lečbych, Jana Kusáková

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE.

UZÁVĚRKA DALŠÍHO ČÍSLA BUDE 15.10.

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) a [Michal Jungmann](#).]

SVĚDECTVÍ

"Moje" skupinka

....Sejdou-li se dva neb tři ve jménu mém, jsem uprostřed nich...

Chci-li podat své osobní svědectví o skupince v našem sboru, cítím, jak málo mohu vyvažovat slovy, jako ostatně vždycky, jedná-li se o skutečnosti, které se dějí skrze milost.

Od roku 1973, kdy jsem se přestěhovala do blízkosti dřevěného kostelíčka, chodím a patřím do branického sboru. Jako dominantní postavu jsem vždy vnímala velkou a vzácnou osobnost - našeho bratra faráře. Nicméně, za celá ta léta, více než dvacet let, bych opravdových přátel nebo alespoň dobrých známých ve sboru spočítala na prstech jedné ruky. Ovšem v té době jsem měla vrchovatě práce, a především svou rodinu, domov, své nejbližší.

Tu přišel rok 95 a 96, můj životní zlom, čas trápení, bolesti, samoty. Umřela mi matka, náhle zemřel

i můj milovaný muž, ztratila jsem vztah ke svému synovi, utrpěla jsem těžký úraz. Nesmírně mi pomohl pan farář a lidé ve sboru, které jsem dosud znala jen od vidění.

Jedné neděle po kázání ke mně přistoupil mladý muž, jeden z řady mladých, které jsem pravidelně vídala každou neděli v lavici nalevo od kazatelny. Představil se a pozval mě na skupinku. Byla jsem po úraze a on mě vodil a vozil. A i jiní mladí mě vodili a vozili a pomáhali mi sterým způsobem. Poznávala jsem jejich duchovní obdarování v osobních setkáních v dlouhých večerech nad Písmem, s písničkami, modlitbami, společnou večeří. Bylo to mé jediné večeření, kdy jsem nesešla u stolu sama. Poznala jsem se zblízka se skupinou mladých lidí i s dalšími z ostatních skupinek. A tak mi Pán daroval novou rodinu. Rodinu lidí, kterých si vážím, které mám ráda. Sdílím se s nimi a oni se mnou, i když je mezi námi tak velký generační rozdíl, i když jsem v mnohém jiná. Cítím to jako společenství lásky. Děkuji Pánu, že tu jsou, že jsou uprostřed našeho sboru. Děkuji za sůl země.

- Jiřina Adamcová

Sborová rekreace 2000

Ve dnech 12.-19. srpna 2000 uspořádal branický sbor díky iniciativě a obětavosti sestry Kučerové sborovou rekreaci v Bystřici pod Hostýnem. Nebyla to maličkost. Sestra Kučerová musela dojednat termín s vedením střediska Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem a zamluvit pobyt v době, kdy se ještě nevědělo, zda se přihlásí dostatečný počet zájemců. Musela dojednat autobusy, které by nás dovezly tam i zpět. Prostudovala vše o kraji, kam jsme měli jet, a navrhla i výlety. Pamatovala i na program - jak na ranní biblické úvody do každého dne, tak na večerní společné programy. Starala se o nás na cestě i za pobytu. Za to jí patří dík.

Ty díky patří i na více adres. Bylo nám dáno mimořádně krásné - slunečné počasí. Byli jsme ubytováni ve velice klidném koutě naší vlasti - na pokraji rozsáhlých lesů a hor a přitom v dohledu města Bystřice. Měli jsme se dobře - dobře jsme jedli, dobře jsme spali a měli jsme dobrou míru svobody upravit si denní rozvrh podle svého. Někteří hráli bystrický tenisový Wimbledon (až do rána v den odjezdu) - s absolutními vítězi: v ženách sestra Jana Kusáková a v mužích br. Jan Horálek. Jiní chodili po lesích a po horách (až osm hodin chůze denně). Někteří se chodili koupat do nedalekého koupaliště. Jiní navštívili Centrum zdraví zvané "Harmonie", aby se dostali do lepší zdravotní kondice. Díky kolům se seznámili někteří cyklisté s širším okolím Bystřice. Někteří šli do muzea židli či speciální prodejny židli, kde je vystaveno přes 150 druhů momentálně prodávaných židli značky Thonet. Jiní šli na zámek a ještě další šli jen tak podívat se buď na Bystřici nebo na Holešov, případně šli či autobusem vyjeli nahoru na Hostýn.

Podnikli jsme společně několik výletů. Po cestě tam jsme se stavěli v Přerově "na Kopečku", kde se narodil Jan Blahoslav a kde byla Bratrská škola v níž čtyři roky studoval a čtyři roky i učil Jan Ámos Komenský. Navštívili jsme tam v bývalém zámku Karla Staršího ze Žerotína Komenského museum a to stálo za to! Hned první den - v neděli jsme jeli autobusem do Velké Lhoty na Valašsko, kde nás ve starobylém dřevěném kostele z r. 1783 uvítal náš bývalý člen a nynější farář tamního sboru Pavel Křivohlavý a sborové sestry nás pohostily. Odtud se jelo do Rožnova do skanzenu a do sboru ve Stříteži. I tam jsme obdivovali tamní sbor a velký kamenný kostel.

Druhý velký výlet byl předposlední den pobytu. Jeli jsme do lázní Teplice nad Bečvou a do tamních aragonitových jeskyní. Třetím výletem byl ten, který na zpáteční cestě umožnil návštěvu moravských Athén - Kroměříže. Příležitostí k návštěvám zde bylo mnoho - světově proslulá obrazárna (galerie starého i nového výtvarného umění), zařízení zámku, který po staletí požívali olomoučtí arcibiskupové a kde se setkávali císařové i čeští poslanci kromě říšského sněmu. Bylo možno prohlédnout si zámek i proslulou květinovou zahradu, případně navštívit naši evangelickou konzervatoř a kulturní památky Kroměříže.

Sborový rekreační zájezd je za námi. Zůstávají nám vzpomínky na mnohé - i na osobní setkání mladých i starších na velké množství zpěvů s kytarami ze zelených speciálně branických zpěvníků, na rozhovory a zážitky, kterých bylo mnoho. Zůstává i podnět: že bychom za rok podnikli podobný sborový rekreační zájezd?

- Jaro Křivohlavý

O sborové dovolené

Sborová dovolená se nám moc líbila. Díky Bohu, že ji ochraňoval a požehnal. Měli jsme krásné počasí. Děkujeme sestře Kučerové za bezvadnou organizaci a bratru Křivohlavému za pěkné programy. Volnost a řád byly příjemně vyvážené. Na všech účastnících byla zřejmá snaha táhnout za jeden provaz, pomáhat si, udržet dobré vztahy, nereptat a konstruktivně jednat. Projevilo se to například ve vzájemném pomáhání s dětmi. Děkujeme za to všem. Dovolené se zúčastnili též nečlenové sboru, přičemž alespoň u jednoho víme, že se mu to líbilo. Uvažujeme o účasti příště a všem to doporučujeme.

- Michal a Klára Mazní

POLEMIKA

Kam (ne)dávám desátky?

(K příspěvku M. Cepla: "Proč platím desátky?" v Bráně 6, 2000)

Jsem rád, že nejenom v Písmu, ale i v Bráně se hovoří o dávání na potřeby kazatelů či církve vůbec - díky, Matěji. Sám se neodvážím rozhodnout, zda odvádění desetiny přírůstku ze semene, ovoce, dobytka či výtěžku, ustanovené a vyžadované Starým zákonem pro izraelity platí i pro novozákonní církve. Explicitně to v Novém zákoně není ani zrušeno, ani vyžadováno. Sedmá kapitola Židům, jak tomu prostou češtinou rozumím, chválí Abrahama za rozpoznání a (odevzdáním desátek) uznání věčného kněžství Melchisedechova. Verše 18 22 však - namísto připomenutí, že bychom měli ve starozákonnímu Izraeli předepsaném odvádění desátek v křesťanských sborech pokračovat - hovoří o "rušení předchozího příkazu jako neúčinného a neúčinného" a o Ježíšově "ručitelství lepší smlouvy". Biblický výklad této otázky proto přenechávám povolanejším.

Dávání ze svého na apoštolskou a pravděpodobně i na evangelizační a učitelskou práci, popřípadě na výpomoc jiným sborům (např. ve 2. Kor., kap. 8 - 9, kde "každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdce předem rozhodl") je však nespornou praxí prvních křesťanských sborů a nepochybně i platným a mnohde prakticky nezbytným požadavkem na současné křesťany. Na praktickou otázku "kolik?" si v naší době nacházíme různé odpovědi: od veškerého zisku (srovnej Skutky 4, 34 - 35) či "každý ... co může postrádat (v 1. Kor. 16, 1 - 3, kde ovšem také nešlo jen o hmotné zajištění duchovní služby, nýbrž i o sbírky na hmotnou pomoc potřebným spolukřesťanům) přes výše zmíněné "každý ... jak se ... rozhodl" až po úředně denominační odhady náležité výše dobrovolných příspěvku členů organizace, jak je třeba v minulém čísle J. Kusákovou zmíněné "doporučení v ČCE". - Sám (alespoň podle svého nynějšího porozumění) pokládám starozákonní praxi odvádění desetiny příjmů za pravidlo nikoli novozákonně povinné, avšak přitom za neobyčejně vhodné. V Izraeli se nepochybně osvědčilo jako prostředek hmotného zabezpečení kněžstva a velmi rád bych

viděl týž výsledek i v současném křesťanstvu. (Funguje to, myslím, dobře v těch křesťanských společenstvích, která nevstoupila či nebyla přijata do vyvolené skupiny "státem uznaných" a sponzorovaných a proto se o své věci i finančně starají sama.)

Právě zmíněná záležitost, tj. finanční zajišťování činnosti křesťanských institucí nekřesťanským státem, v posledku tedy vynuceně i daněmi těch spoluobčanů, kteří v tom vidí spíš podporu spolkům darmožroutů a společnosti škodících tmářů, je jednou z věcí, s nimiž v organizaci, kde ještě stále jsem členem, tj. v ČCE, zásadně nesouhlasím. Kdykoli se křesťanská církev ať šlo o kteroukoli denominační větev či odvětví spojila se světskou mocí a nechala se od ní vydržovat, spolehlivě se začala kazit. Začínala si pěstovat hierarchii a majetky; vzájemného vlivu, členské základny či světského uznání začala politikařit a vyznávání psaného či zjeveného Slova ustupovalo taktickým ohledům, vedoucím kněžské formě kolaborace s "mocnostmi tohoto světa". Trápí mě, že tím trpíme i dnes.

Nedokážu proto rád a s čistým svědomím odvádět své desátky ani našemu sboru Českobratrské církve evangelické. Dávám jich do sboru přibližně polovinu; pro druhou hledám uplatnění v jiných aktivitách, např. v podpoře těch časopisů či misií, které vyučují Božímu slovu aspoň podle mého laického odhadu přijatelným způsobem. Velmi rád bych to změnil a své desátky dával plně do svého sboru, kam podle mého přesvědčení biblicky náleží. Věřím, že taková obecná praxe by náš sbor - a pravděpodobně se vzájemnou podporou i ostatní křesťanské sbory vnaší zemi - zajistila dostatečně natolik, abychom se státem vydržovat nenechávali.

Současný stav ČCE jakožto "státem podporované organizace" pokládám nejen za zahanbující před křesťany i před pohany, ale také za stav, jaký vždy a všude ohrožuje čistotu víry, učení i životní praxe. Účelové organizace sloužící v nějaké podobě občanstvu vůbec, např. v rámci Diakonie, samozřejmě mohou s čistým svědomím vedle podpory od křesťanských společenství usilovat i o příspěvek ze státních prostředků v poctivém ucházení se o grantovou podporu svými konkrétními projekty jako kterákoli jiná dobročinná organizace, aniž by přitom ze svých křesťanských kořenů těžily jakoukoli protekci. Náklady na "kázání Božího slova" a na další hmotné potřeby kristovské duchovní služby bychom si však měli - plně a ochotně uhrazovat sami. Vyzkoušíme-li si praxi "dávání desátek" alespoň my, kteří "dáváme ze svých přebytků", snadno si ověříme, že to půjde. Pak se snad dokážeme zbavit i znamení hanby těch, kteří nekřesťany poučují, že "naš Bůh všechno může" a přitom se od nich domáhají příspěvků ze státního rozpočtu na své institucionální přežití.

- Karel Balcar

DALŠÍ OZNÁMENÍ

Tábor Pecka hledá skladovací prostory

Tábor Pecka hledá skladovací prostory (cca 2-4 m²) pro uskladnění stanů a materiálu. Ideálně Praha 4, suché, bezpečné...

Kontakt: Michal Jungmann, tel: 792 07 60

Kontakt na Annu Víškovou

Všechny Vás zdravím z Anglie, kde jsem se rozhodla prožít následující rok. Můžete mi psát na

adresu:

Anna Višková

**Family Alao
37 Tramway Road
Wool Weel
Plymouth
PL6 7TQ
England
Tel: 0044 1752 696 107
e-mail: aviskova@hotmail.com**

Podzimní výprava

Zapište si za uši, nebo do diáře:

Podzimní výprava - 26. - 29. 10. 2000

Pecka 2001 4. - 18. 8. 2001

Ohlédnutí za branickými letními tábory

Solné sloupořadí

Ohlédnutí za branickými letními tábory

Neděle 5. listopadu po bohoslužbách (11:00).

Povídání - promítání - oběd.

Podrobnosti časem na nástěnce.

Všichni jsou srdečně zváni.

DĚTSKÝ KOUTEK

Báseň

Jan Hálek - Noc (z knihy Od rána až do noci)

Noc nás hladí po vlasech
svou lehoulinkou dlaní.
Noc už bydlí v našich snech
a tomu se říká spaní.

O čem se nám v noci zdá?
O autech, hrách, o zmrzlině.
Každý z vás to přece zná.
Sny jsou různé, vždycky jiné.

Sny nám nesou to, co chceme.
Řeky plné limonád.
Do dálek se dostaneme,

když půjdeme pěkně spát.

Sny jsou velkou dobrotou,
jíme koláč s povidly.
Ve snech se zdá všechno to,
co jsme ve dne nestihli.

(pozn. internetové redakce: báseň je v papírovém vydání časopisu doplněna kresbou Jiřiny Adamcové - "Děti na sborové dovolené")

NA ZADNÍ OBÁLCE

Pozvání na brigádu

Zveme všechny, zvláště pak mládež, na brigádu v Malejovicích.

Pomozte stavět první hospic pro děti v České republice.

14. a 15. 10.

Práce, ze kterých si můžete vybrat:

- vaření pro všechny
- kopání kanálů kolem domu
- úklid po řemeslnících
- pomocné stavební práce
- zahradničení
- výroba hezkých věcí na vánoční trh

Doprava: nejlépe vlastním autem, několik osob může svézt i Saša Slabý

Bližší informace:

- Lída Holá - tel: 581 81 56, email: holy@alphanet.cz
- Markéta a Jiří Královcovi - tel: 581 44 17, 0603/204 109

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)